

OSŁAWIĆ SIĘ (16) *vb pf*

się (9), się (7).

o jasne, a *pochylone* (w tym w a 1 r. błędne znakowanie).

inf osławić się (4). ◇ *fut* [2 sg osławisz się.] ◇ 3 sg osławi się (1). ◇ *praet* 1 sg m -em osławił się (1). ◇ 3 sg m osławił się (3). *f* osławiła się (2), [osławi(e)ła się]. *n* osławi(e)ło się (1). ◇ *plusq* 3 sg m był się osławił (2). ◇ *con* 3 sg m by się osławił (1). ◇ 3 pl m pers by się osławili (1).

Sł stp, *Cn brak*, *Linde XVI w.* (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. *osławić*.

1. *Zdobyć, zyskać dobre imię, sławę; zasłynąć, wsławić się, okryć się sławą* (9) : *Assequi nomen*, *Sławy dobrej dostać/ osławić się*. *Mącz* 385a; *SkarŻyw* 167.

osławić się czym (4): Iáko go pothym wzięto było do krolá/ gdy się już był tym wykładaniem fnow osławił *RejZwierz* [203]; ktorzi pámiętáiąc ná przodkow swoich męstwo/ rádźiby się też biegłością rzeczy woennych/ gdyby się trafiłá iáka długa woyná/ osławili [*artis bellicis inclarescere vellent*]. *ModrzBaz* 103v; Tám się iáwnie iego świętobliwość cudy niemálemi nád choremi/ osławiłá *SkarŻyw* 336. *Cf* »po wszystkim świecie się osławić«.

osławić się czym u kogo (1): *StryjKron* 562 *cf* »po wszystkim świecie się osławić«.

osławić się być za kogo (1): puścił się do Mácedoniei/ á tám się zá doktorá nośił w łtole/ w náukach gwiazdárkích/ áż się zá známienitego Astronomá być osławił. *BielKron* 122v.

Zwroty: »po wszystkim świecie, per universum orbem się osławić« [*szyk zmienny*] (1:1): od przedsięwzięcia moiego/ ktorymem się już po wśyftkim Świecie/ y v wśyftkich Krolow y Xiążąt osławił *StryjKron* 562; *ActReg* 77.

»osławić się wszędy« (1): Ieflicby Kryftus zmartwychwstał/ Dopieroćby swoy bład rozsiał. Jużby się osławił wśzędy *MWilkHist* D2.

Szereg: »osławić się i ozdobić« (1): ze in principio regiminis Regy osławieło się per vniuersum orbem, y ozdobiło principium panowania Króla I⁸⁰msci *ActReg* 77.

2. *Stać się znanym, zyskać rozgłos* (6) : *Capere nomen ex aliqua re*, *Osławić się*. *Mącz* 35a; niż się Chrístus y Ewánielia osławiłá/ y niżli to iáwnie ludzie poználi/ że Bog cos nowego y przedtym niezwyčajnego ná świecie wczynił *CzechRozm* 186v; [gdy się osławieła śmierć królewska, przystało wszystkim panom [...], aby się beli do arcybiskupa zjachali *PismaPolit* 216].

osławić się komu, czemu (3): palam omnibus innotescere, Wśzem się osławić. *Mącz* 90c. *Cf* »osławić się wszystkim światu«.

osławić się czym (1): *ModrzBaz* 42 *cf* »osławić się wszystkim światu«.

Zwroty: »osławić się wszystkim światu« [*w tym: czym* (1)] [*szyk zmienny*] (2): ná ono męstwo y w rycerłkich Sprawách biegłość/ ktorą się był óciec iego wśyftkim światu osławił [*qua pater suus toti orbi maxime erat conspicuus*]. *ModrzBaz* 42; *ActReg* 96.

»osławić się wszędzie« (1): Tedy się im po myśli wśyftko zdarzác będzie/ Lecż nacż Potym wynidzye/ osławi się wśzędzye. *RejWiz* 140.

3. *Zniesławić się* (1) : [Tua fama in dubium ueniet. Ty się osławisz przydziesz we złe domnimánye. *TerentMatKęł* K6v.]

osławić się w czym (1): famam subire, *Osławić się w czym niewczciwym*. *Mącz* 117b.

Synonimy: 1. ozdobić się; 3. zhańbić się.

Formacje współrdzenne cf SŁAWIĆ.

MŚ